

til den ærede Minister, som jo allerede ved anden Behandling fremkom med den Udtalelse, at, naar man holdt sig til Amtsgrensene, saa havde man en fast Grund, men uden for den kunde man ikke undgaa, at der finder Vilkaarlighed Sted. Man kommer da ud paa det vilde Hav, hvor der vil kunne findes saa mange vilkaarlige Løsninger, som man vil have. Ogsaa dette er en fuldkommen Misforstaaelse. Inden for Amtsgrensene vil der kunne finde lige saa mange vilkaarlige Omlægninger Sted som udenfor. Det vilkaarlige undgaaes kun ved at have Grundlovens klare Ord skarpt for Øje og lade dem være det faste og afgørende og saa derefter søge at tage de andre berettigede Hensyn, som bør toges efter samtlige foreliggende Forhold. Der er ikke noget som helst, der tyder paa, at de faste Amtsgrensene i og for sig skulde være mere retfærdige end det, som Grundloven har budt; og at sætte dem over Ligelighedstanken er som sagt i Strid med Grundlovens Ord og rette Mening. Det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) vil have en Grundlovsforandring; jeg kan saa godt forstaa, at hans hele Betragtning maa føre dertil; men naar vi ikke kunne naa til en Grundlovsforandring, maa vi dog vel alle være enige om at søge en saa retfærdig Løsning som muligt af den eneste fremkommelige Vej. Det ærede Medlem sagde, at vi maatte huske, at Grundloven havde henvist Bestemmelsen angaaende Valgmaaden til en Valglov, og som Følge deraf kunde man altsaa forklare Grundlovens Bestemmelser ad forskellige Veje, der kunde være lige berettigede; men der er en Bestemmelse i Grundloven, som ikke er henvist til Forandring i Valgloven, og det er den, at der skal være 1 Folketingsmand for omtrent hver 16,000 Indbyggere, valgt hver i sin Kreds; den kan man ikke komme bort fra ved nogen Valglov men kun ved en Forandring af Grundloven, kan man ikke komme bort fra den, maa man søge at gennemføre den. Det have vi søgt i en lang Arrække, og jeg haaber, at vi en Gang skulle komme dertil, fordi det ikke blot er den fremkommeligste og retfærdigste Vej, men ogsaa er det, som er Forudsætningen for Grundlovens Ord, nemlig en tæt Tilslutning af Folketingsmændene til deres Vælgere.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg tror ikke, at det vilde nytte noget, om man her vilde efterjage den absolute Retfærdighed, søge at blive enig om, hvor det absolut retfærdige ligger. Den ærede Ordfører sætter nu Opnaaelsen af det ab-

solut ligelige som Hovedmaalet, som sit eneste Maal, og han siger, at alle andre Grænser skulle vige derfor. Jeg hæbder imidlertid det bestaaendes Ret og siger, at, naar man bygger paa de Grænsbestemmelser, man har, gaar man sikkert og mindre vilkaarligt frem; inden for denne Begrænsning søger jeg da at komme til det retfærdigste Resultat. Jeg har altsaa valgt den Vej, der gaar inden for Amtsgrensene, København ogsaa regnet som et Amt. Jeg er ikke i Stand til, som den ærede Ordfører dog synes at kunne, at sige: Saa meget saar Høre, saa meget Bensyre og saa meget Socialdemokraterne. Det er ikke det Synspunkt, som er anlagt fra Regeringens Side. Det er ikke den Maade, den er gaaet frem paa; jeg nævner det endnu en Gang og skal ikke komme videre ind derpaa. Nej, man vil lige saa lidt kunne enes om det som om, hvad Grundlovens Bud kræver. Bort Maal maa være at gennemføre en fornuftig Ordning af Valgkretsene. Om det bekendte Forslag til § 4 siger det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkrets (Bertelsen), at Justitsministeren henviste det til at optages paa Valgloven; men Justitsministeren har dog derfor ikke sagt, at et hvilket som helst Forslag var godt og acceptabelt, og jeg tror, at, hvis han havde set dette Forslag, vilde han ganske vist sige, at det ikke er fyldestgørende — jeg gentager det. Man maa vel erindre, at man nu kan sige: Du skal passe dit Arbejde ogsaa paa Valgdagen, og ved den foreslaaede Forandring deraf trøster man sig med, at, naar man siger: Vil du? saa kan Staten tage Reserven til at gøre Arbejdet. Hvis man imidlertid tror, at man inden for Statens Virksomhed kan trøste sig med, at Tjenesten kan blive udført forparligt paa denne Maade, saa tager man fejl. Nej, det kan man ikke henvise til. Det ærede Medlem fra Bælum (Bing) var jo meget venlig stemt over for Regeringsforslaget. Det ærede Medlem brugte gentagne Gange „vi“, jeg formoder, det er pluralis majestatis, og at det ikke er Beskedenhed, der bringer det ærede Medlem til at sige „vi“; det ærede Medlem løstes højere op ved dette „vi“. Jeg beklager imidlertid, at jeg ikke ganske er i Stand til at vurdere Betydningen af dette „vi“.

Første Viceformand (Bojsen):

Der vilde være ønskeligt, om dog Forhandlingen af denne Sag kunde blive tilendebragt i dette Møde.

D. Scavenius: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne meget. Den ærede